

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

fic constiterit: fuitq; nihil aliud, quã dom^o quẽdam, siue habitatio Dei. ac quicquid Dei erat, & q̄ illa humanitas erat, et viuebat, et quẽdã Dei habitatio erat, horũ nihil sibi v̄dicauit illa: ne ipsã quidẽ diuinitatẽ sibi v̄dicauit, cui^o habitatio ipsa erat, neq; q̄c quã eorũ, q̄ diuinitas illa in ea volebat aut nolebat: neq; quicquã q̄ in eadẽ humanitatẽ vnquã acciderũt, aut tolerata sunt. Sed in humanitate nulla erat nec arrogatio, nec quẽsitio, aut cupiditas, nisi dũtaxat quãsitio siue cupiditas, quo pacto diuinitati satisfaceret. Atq; eam ipsam cupiditatem non sibi tribuebat humanitas.

De hac sentẽtia non possunt hoc loco plura scribi, aut dici: est enim ineffabilis, nec vnquã penitus explorata fuit, nec vnquã prorsus exprimetur: est enĩ eiusmodi, vt dici, scribiq; nequeat, nisi ab eo qui id ipsum est & nouit.

CAP. XIII.

HOc quoq; animaduertendũ est: **C**ũ sit veteris & noui hominis m̄tio, sic res intelligẽda est. Vetus est Adamus & inobedientia, ipsitas, egoitas, & similia: at nouus homo est Christus & obedientia.

*Vetus et
nouus
homo
quid sit.*

B 6

Cũ

T H E O L O G I A

Cum de moriendo, & pereundo, & similibus dicitur, sic intelligendum est. Oportet veterem hominem in nihilum redigi: & quando, & ubi hoc in diuino lumine accidit, renascitur nouus homo. Item cum dicitur, oportere hominem in seipso mori: perinde est, ac si dicas, oportere ipsitatem & egoitatem mori. Hinc dicit Paulus: Exuite veterem hominem cum suis operibus: et induite nouum hominem, qui secundum Deum conditus atque formatus est. Qui in sua ipsitate, & secundum veterem hominem uiuit, is est, & vocatur Adami filius, potestque quam maxime, & re ipsa, in eo uiuere, & est etiam diaboli filius atque frater. Sed qui in obedientia, & in nouo homine uiuit, is est Christi frater, & Dei filius.

Eph. 4. c

Iam ubi uetus homo moritur, & nouus nascitur, ibi fit altera natiuitas, de qua dixit Christus: Nisi renati fueritis, non intrabitis in regnum Dei. *Ioan. 3 a* Paulus quoque dicit: Quemadmodum in Adamo moriuntur omnes homines, ita in Christo reuiuiscunt omnes, quasi dicat: Quicumque Adamum sequuntur in inobedientia, hi mortui sunt.

Ro. 5. d.

sunt

sunt, nec vnquam viuēt, nisi in Chri-
sto, hoc est in obediētia. Causa hæc
est: Quandiu homo Adamus est, aut
eius filius, sine Deo est. Dicit Chri-
stus: Qui non est mecum, cōtra me
est. Qui igitur contra Deum est, is ^{Matth.}
coram Deo mortuus est. Hinc effi- ^{12.c.}
citur, vt omnes Adami filij mortui
sint coram Deo: sed qui cum Chri-
sto in obediētia est, is cum Deo est,
& viuit. Hoc quoque scriptum est:
Peccatum est, quòd se creatura auer-
tit à creatore, atque hoc illius simi-
le est, idemque est. Qui enim in in-
obedientia est, is in peccato est: nec
vnquam peccatum corrigetur aut
emendabitur, nisi reditione ad obe-
dientiam. Ac quamdiu homo in in-
obedientia est, nunquam peccatum
corrigitur aut emendatur, quicquid
homo faciat: id quod ex eo intelli-
gitur, quòd inobedientia est ipsum
peccatum. Quòd si homo ad veram
obedientiam reuertitur, omnia sunt
correcta, emendata, atq; condonata:
alioquin fieri id non potest. id quod
notatu dignū est. Quod si posset dia-
bolus ad veram obediētiam venire,
fieret angelus, eiusque omne pecca-
tum

THEOLOGIA

tum & improbitas corrigeretur & emendaretur, & semel condonaretur. Rursum si angelus ad inobedientiam venire posset, esset continuo diabolus, etiamsi nihil aliud faceret. Si fieri posset, ut aliquis homo ita omnino & plane sine seipso, & sine omnibus esset in vera obedientia, ut Christi humanitas fuit, is esset expertus peccati, & unum cum Christo: & esset idem gratia, quod fuit Christus natura. Verum negant id fieri posse: itaque ergo aiunt, neminem esse expertem peccati. Vtunque se res habeat, hoc constat: Quo quisque propior est huic obedientiae, eo minus est in eo peccati: & quo remotior, eo plus peccati. Denique ut sit homo bonus, melior, optimus, malus, peior, pessimus, sors, aut beatus à Deo, hoc uniuersum in hac obedientia & inobedientia situm est. Propterea hoc quoque scriptum est: Quo plus est ipsitatis & egoitatis, eo plus est peccati & improbitatis: & quo minus illius est, eo huius quoque minus est. Hoc ite scriptum est: Quo magis decrescit meum ego, hoc est, egoitas, & ipsitas, eo magis in me crescit

crescit Dei ego, hoc est Deus ipse.

Si essent omnes homines in vera obediētia, nullus esset dolor, aut miseria, nisi qui sensibus perciperetur: sed is esset facilis, neque conquerendus. id quod hinc colligi potest: Si enim illud fieret, essent omnes homines concordēs, neque quisquam alteri dolorem inferret aut noceret, neque item viueret aut faceret quisquam contra Deum. Unde igitur venire posset dolor & miseria? At nunc (proh dolor) sunt omnes homines, omnisque mundus in inobediētia. Quod si esset aliquis homo prorsus & planè in obediētia, sicuti Christus & à nobis fuisse creditur, & reuera fuit (alioqui non fuisset Christus) huic homini essent omnes homines inobediētes, eiq; calamitosum acerbūque dolorem facerent. essent enim omnes homines ei contrarij: id quod ex eo intelligi potest, quod homo in hac obediētia esset vnum cum Deo, & Deus ipse esset ibi ipse homo. Nunc est omnis inobediētia cōtraria Deo, & nihil aliud. Reuera Deo nihil est contrariū, nō creatura, nō creaturæ

opus

THEOLOGIA

**Si ho-
mo con-
trarijs
dolet,
Deus
multo
magis
dolet.*

opus, aut quicquid nominari cogitari ue potest: horum inquam nihil est Deo contrarium, aut quod ei displiceat, nisi duntaxat inobedientia. At homo inobediens adeo ei displicet & contrarius est, adeoque de eo conqueritur Deus, ut pro eo quod homo dolere, & ea quæ sunt ipsi contraria, sentire potest, libenter velit Deus vel centum mortes perferre, ut inobedientiam in homine occidere, suamque obedientiam ibi rursum gignere valeat. Ac quamuis nullus homo ita prorsus & planè sit in hac obedientia, ut fuit Christus: fieri tamen potest, ut aliquis homo ita propè ad eam accedat, ut diuinus, & Deus factus, & vocetur, & sit. Ac quò propiùs ad eam accedit homo, quoque magis diuinus & Deus efficitur, eò molestior est ei omnis inobedientia, peccatum, iniustitia, eoque magis ei dolet, & perpeslu acerba est. Inobediētia & peccatum idē est. Nullum est peccatū, nisi inobedientia, & quod ab inobediētia proficiscitur.

CAPVT XV.

Per-